

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Jana Šmakala a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: **J. M.**
zastoupen advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným,
sídlem Paroubkova 228, Domažlice,

proti
žalovanému: **Okresní soud Plzeň-sever,**
sídlem Edvarda Beneše 1, Plzeň,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci žádosti o informace ze dne 19. 9. 2021 vedené u žalovaného pod sp. zn. 19 Si 55/2021,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se z účtu Krajského soudu v Plzni vrací část zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 1 000 Kč k rukám advokáta Mgr. Bc. Vladimíra Volného, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 19. 9. 2021 požádal žalovaného o poskytnutí devíti okruhů informací týkajících se rozhodovací činnosti žalovaného „pro účely zpracování diplomové práce“. Podáním z 5. 10. 2021 se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, který mu dne 7. 10. 2021 odpověděl a poskytl devět okruhů informací. Téhož dne žalobce podal stížnost na postup při vyřizování informací s tím, že odpověď nepovažuje za dostatečnou, neboť neobsahuje konkrétní odpovědi na některé položené otázky.
2. Dne 1. 11. 2021 podal žalobce žalobu na ochranu proti nečinnosti s tím, že *žalovaný neodpověděl na otázku č. 6 a ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí informace*. To vše přesto, že žalobce žalovanému zaslal odpověď Krajského soudu v Hradci Králové jako vzor. Ve věci pak marně uplynula lhůta pro poskytnutí informace, pro předložení spisu Ministerstvu spravedlnosti i pro rozhodnutí ministerstva o stížnosti.
3. Žalovaný k tomu sdělil, že na sporný dotaz č. 6 žalobci ze dne 7. 10. 2021 odpověděl tak, že informace je žádána v tak obecné formě, že ji žalovaný neneviduje. V této souvislosti

odkázal žalobce na Ministerstvo spravedlnosti, které by tuto informaci evidovat mělo. Teprve z následné stížnosti žalobce vyplynulo, že mu postačí informace plynoucí ze statistických listů pro jednotlivé typy řízení. Tyto informace tak žalovaný dne 23. 11. 2021 poskytl. Celkově žalovaný uznal, že došlo k překročení lhůt, požadované informace však dle svého mínění žalobci poskytl. Proto žalovaný nepředložil spis Ministerstvu spravedlnosti k rozhodnutí o stížnosti.

4. Dne 31. 1. 2021 vzal žalobce žalobu v celém rozsahu zpět s tím, že tak činí pro pozdější chování žalovaného, který informace dne 23. 11. 2021 poskytl.

Posouzení věci

5. Soud řízení o žalobě zastavil podle § 47 písm. a) s. ř. s., neboť žalobce vzal žalobu zpět.
6. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. účastníci řízení zásadně nemají právo na náhradu nákladů řízení. Vzal-li však žalobce žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.
7. Soudní řád správní neobsahuje v druhé větě § 60 odst. 3 požadavek důvodnosti podaného návrhu, jako to činí § 146 odst. 2 o. s. ř. To, však neznamená, že by otázka důvodnosti návrhu byla zcela bez významu (srov. rozsudek NSS č. j. 1 Ans 4/2008-62 ze dne 25. 6. 2008). I v soudním řízení správním je třeba hodnotit, zda je zpětvzetí návrhu v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného („pro pozdější chování žalovaného“), a to nejen čistě procesně ve vztahu k petitu žaloby, ale též ve vztahu k žalobním tvrzením. Příčinná souvislost je dána tehdy, je-li toto pozdější chování žalovaného je skutečně odůvodněno podanou žalobou. Není postačující, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. usnesení KS v Praze č. j. 54 A 164/2018-100 ze dne 2. 9. 2020).
8. To neznamená, že by soud měl pro účely procesního rozhodnutí, nadto o nákladech řízení, posuzovat věc samotnou. Nemůže ovšem ani opomíjet okolnosti svědčící o tom, že jednání žalovaného a zpětvzetí žaloby postrádají věcnou souvislost [v poměrech civilního soudnictví srov. ilustrativní nálezy sp. zn. III. ÚS 3592/16 ze dne 17. 1. 2017 (N 14/84 SbNU 167) k tomu, že žaloba podaná před splatností dluhu nemusí být relevantním důvodem zaplacení tohoto dluhu, či nálezy sp. zn. III. ÚS 3447/15 ze dne 8. 8. 2017 (N 141/86 SbNU 411) k tomu, že odchod žalovaného z bytu nemusí být odůvodněn podanou žalobou na vyklizení, jestliže žalovaný popírá její důvodnost a tvrdí, že odešel na základě toho, že žalobce byl odpojen od elektřiny].
9. V souzené věci nacházejí tyto úvahy uplatnění v tom, že žalobce se domáhal ochrany proti postupu žalovaného dvakrát. Poprvé dne 5. 10. brojil podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím proti nečinnosti spočívající v absenci reakce na žádost o informace. Dne 7. 10. pak brojil stížností podle § 16a odst. 1 písm. c) téhož zákona s tím, že mu informace byla poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Teprve v žalobě pak žalobce konkretizoval, že žalovaný údajně neodpověděl na otázku č. 6 žádosti o informace.
10. Tak tomu ovšem zjevně není. Žalovaný na tuto otázku odpověděl již dne 5. 10. tím, že konstatoval, že informaci v požadovaném obecném rozsahu neeviduje. Takové sdělení měl

žalovaný formalizovat v rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nemění to ovšem nic na tom, že v rozsahu otázky č. 6 žalovaný žádost zjevně a srozumitelně materiálně vyřídil a nebyl nečinný (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 154/2015-57 ze dne 29. 3. 2016 a tam citovanou judikaturu). Správnost a zákonnost závěru žalovaného nelze v řízení o žalobě na *ochranu proti nečinnosti* hodnotit.

11. Pakliže žalovaný následně dne 23. 11. poskytl i další informace, a to v rozsahu statistických listů pro jednotlivé typy řízení, nemůže to posouzení nic změnit. Jde o dodatečnou reakci na sdělení žalobce o tom, co by mu stačilo, kterou žalovaný vyhodnotil obsahově jako novou žádost o informace, nebo modifikaci žádosti předchozí, již vyřízené. Žalobce nese odpovědnost za formulaci žádosti o informace a s žalovaným tedy lze souhlasit v tom, že z původní žádosti neplynulo, že by požadovanou informací byl obsah jednotlivých statistických listů.
12. Nelze tedy konstatovat, že by poskytnutí informací ze dne 23. 11. bylo odůvodněno podanou žalobou, neboť žalobcem vymezená nečinnost se vztahovala k informacím, které žalovaný poskytl již dne 7. 10. Za takového stavu tedy nelze ani konstatovat, že by zpětvzetí žaloby bylo ve věcně významné příčinné souvislosti s jednáním žalovaného ze dne 23. 11., byť toto jednání mohlo a asi i bylo motivováno právě podáním žaloby (i v cit. věci sp. zn. III. ÚS 3592/16 bylo zaplacení dosud nesplatného dluhu motivováno předčasnou žalobou).
13. Z uvedených důvodů nelze žalobci přiznat náklady řízení podle druhé věty § 60 odst. 3 s. ř. s. Opačné posouzení by vedlo k tomu, že by žalovaný byl v procesní rovině trestán za to, že v době řízení o žalobě poskytl žalobci něco, co podle hmotného práva vůbec nemusel. K tomu náhrada nákladů řízení neslouží; jakkoliv má základ v procesním právu, jejím účelem je úhrada (části) nákladů důvodně vynaložených právě k hájení práva hmotného.
14. K tomu lze jen připomenout, že je často praktičtější a v souladu se zásadou subsidiarity řešit problémy tam, kde vznikají. Pakliže žalobce nebyl spokojen s informací žalovaného, měl tuto svou nespokojenost řešit konkrétně a s žalovaným, nikoliv obecně formulovanou stížností ze dne 7. 10., z níž není zřejmé, s čím vlastně žalobce není spokojen. Jak soud žalobci sdělil již ve věci sp. zn. 77 A 140/2021 v jeho sporu s Okresním soudem v Karlových Varech, obecná formulace stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace do značné míry zpochybňuje, že jejím skutečným účelem je hájení hmotného práva žalobce.
15. Jelikož soud řízení zastavil před prvním jednáním, vrátí žalobci část zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 1 000 Kč podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná.

Plzeň 9. února 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu